

Missionsprovinsens i Sverige 10 års-jubileum

Kära vänner, Bröder och Systrar i Kristus: *Nåd vare med Er och frid ifrån Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus!*

Jag vill dela några perspektiv med Er utifrån tre punkter:

1. Kortfattad historisk tillbakablick
2. Vid decennium-vägskalet
3. Framtiden

Kortfattad historisk tillbakablick

I Missionsprovinsens programförklaring finns fem (5) teman:

- att på nytt förkunna evangelium i Sverige
- att förvalta den gudstjänst- och själavårdstradition som Svenska kyrkan varit bärare av
- att ta vara på kallelser till tjänst i Kristi kyrka
- att bygga nya församlingar
- att stödja Guds folk att leva ett bibliskt vardagsliv.

Bland dessa fem teman har på sätt och vis det tredje – *att ta vara på kallelser till tjänst i Kristi kyrka* – innehaft mest fokus under de gångna tio åren. Bakgrunden är det avfall i ämbetsfrågan som varit i fokus sedan slutet av 1950-talet. Vid kyrkomötet 1958 beslutade Svenska kyrkan att prästämbetet skulle göras tillgängligt för kvinnor. Den s k *samvetsklausulen* hade under de kommande decennierna en skyddande funktion för präster (och kyrkfolk) med klassisk syn på ämbetet, men kom på sikt att allt mer urholkas. I oktober 1993 utfärdade biskoparna *prästvigningsstoppet* – beslutet att inte viga andra än sådana som var villiga att samarbeta med alla präster, oavsett kön. Bekännelsetroheten stod inför ett dilemma – var fanns vägen för Guds folk i kyrkokampen? *Kyrklig Samling för Bibel och Bekännelse* var en viktig huvudaktör i sammanhanget, bl a genom de s k *Falköpingsmötena* (2001–2002). Konsensus kunde inte uppnås om vägen framåt, men en grupp insåg att det inte längre var möjligt att vänta ... avvakta längre. För att evangeliet skulle kunna förmedlas till kommande generationer *måste*

Guds folk ta vara på kallelser till tjänst i Kristi kyrka (prosten Per-Anders Grunnan har belyst mer om bakgrunden i senaste numret av Missionsprovinsens *Sändebrev*, nr 68, augusti 2013). Därför bildades en arbetsgrupp vid ett möte i Göteborg den 15 augusti 2002, som i sin tur ledde till att Missionsprovinsens Stödförening såg dagens ljus den 18 januari 2003. Den 6 september 2003 – för exakt tio år sedan – bildades Missionsprovinsen.

När Stödföreningen bildades den 18 januari 2003, höll Arne Olsson en betraktelse med rubriken *De tog en annan väg hem till sitt land*, där han bl a säger följande:

Vi vill lyda Herren. Vi tar en annan väg, inte för vår egen skull, utan för människornas skull. Och för deras skull som Herren kallar att vara Hans präster och förkunnare. Vi tar en annan väg inte minst för Jesu skull. (---)

*För att Guds ord ska bli förkunnat till människornas frälsning kommer befallningen: Ta en annan väg än den breda trendvägen. Ta den väg där Guds ord allena är ledstjärnan. Ta den väg där man har bekymmer för sin egen och andras eviga väl. Ta den väg där man säger **ja** till dem Herren kallar att förkunna Hans ord.*

På många sätt upplever vi att Missionsprovinsens sammanhang är små och nog så obetydliga. Icke desto mindre är det värt att i tacksamhet till Herren tänka på vad som skett under de gångna åren, inte minst med tanke på biskops-, präst-, diakon- och diakonissvigningar.

Den 5 februari 2005 vigde biskop Walter Obare Omwanza från den Evangelisk-lutherska kyrkan i Kenya (ELCK) Arne Olsson till Missionsprovinsens förste missionsbiskop.

Biskop Arne Olsson fick under åren 2005–2010 viga fyra biskopar (Lars Artman, Göran Beijer, Matti Väisänen och undertecknad), 21 präster och en diakon; åtta av de 21 prästerna vigdes för tjänst i Finland.

Biskop Matti Väisänen har under de senaste tre åren vigt 12 präster i Finland.

Själv har jag under samma tidsrum i Sverige vigt fyra präster, en diakon och en diakonissa. Dessutom har jag, på utfärdad kallelse, vigt en biskop för tjänst i Nordnorge, nämligen Thor Henrik With, och i samarbete med biskop Väisänen vigt hans efterträdare i Finland: Risto Soramies.

Notera: totalt 37 vigda präster under åren 2005–2013! I Sverige finns tolv församlingar som är knutna till Missionsprovinsen och ytterligare lika många sammanhang betjänas av präster som vigts i Missionsprovinsen. I det numera självständiga stiftet i Finland rör det sig om drygt 30 församlingar. I Norge är de fyra till antalet.

Vi tackar Gud för allt detta och instämmer med profeten Jesaja: ... *allt vad vi har uträttat, har du utfört åt oss* (Jes. 26:12).

Vid decennium-vägskalet

Om Missionsprovinsen *inte hade funnits* ...

- hade den allt mer politiserade utvecklingen i Svenska kyrkan inte behöva störas av allt för högljudda bekenntsetrogna röster. För att tysta ner *de besvärliga* har diverse åtgärder vidtagits, t ex avkragning och förmedlade hotbilder till präster som sympatiserar med Missionsprovinsen.

Om Missionsprovinsen *inte hade funnits* ...

- hade det varit mer tyst med avseende på frågor kring homosexuellt partnerskap och samkönade äktenskap. Jag tänker konkret på biskopsbrevet av 2009, *Till man och kvinna skapade han dem*, som nådde långt in i Svenska kyrkans sammanhang – men som *lades till handlingarna*.

Om Missionsprovinsen *inte hade funnits* ...

- – en rannsakande frågeställning: *Hade bekenntstroheten med*

utgångspunkt i Kyrklig Samling kring Bibeln och bekännelsen varit mer tydlig och profilerad än vad som är fallet idag? Det är en aspekt som jag reflekterat en del över! Mitt intryck är att den delning som blev en realitet 2003, när Missionsprovinsen bildades, ledde till en *högljudd* respektive *lågmlädd* fraktion av bekännelsetroheten. Framtida historieforskning – om världen består ännu en tid – kommer förmodligen att ge en tydligare bild av detta ...

Men nu *finns* Missionsprovinsen ...

- och erbjuder ett alternativt gudstjänstfirande genom att förvalta den gudstjänst- och själavårdstradition som Svenska kyrkan varit bärare av.

Ja, ... nu *finns* Missionsprovinsen ...

- och tar vara på kallelser till tjänst i Kristi kyrka.

Ja, ... nu *finns* Missionsprovinsen ...

- i syftet att på nytt förkunna evangelium i Sverige och stödja Guds folk att leva ett bibliskt vardagsliv.

Framtiden

Psalmisten vittnar: ... *Min tid står i dina händer* ... (Ps. 31:16). Samma sak gäller situationen i vårt land, inklusive Missionsprovinsens verksamhet. Programförklaringen håller måttet även inför ett nytt decennium:

- att på nytt förkunna evangelium i Sverige
- att förvalta den gudstjänst- och själavårdstradition som Svenska kyrkan varit bärare av
- att ta vara på kallelser till tjänst i Kristi kyrka
- att bygga nya församlingar
- att stödja Guds folk att leva ett bibliskt vardagsliv.

Den yttersta tiden präglas av allt större kaos i samhälle och kyrka. Vi ser det påtagligt i vardagen, i nyhetsrapporteringen – vi ser det i kyrko-

och församlingsliv. Falska läror och förnekelsens vindar drar fram ibland oss. Motelden består av att, som Jesus uttrycker det om församlingsängeln i Filadelfia status, ... *[att du] har hållit fast vid mitt ord och inte förnekat mitt namn* (Upp. 3:8). Det finns ett pris att betala, t o m förföljelse, något som kristna vid tidens slut inte bör vara främmande inför. Men *den korsmärkta dräkten* präglas samtidigt – Gud vare tack – av övervinnandets och segrans glädje.

Vid min installation i mars 2010 talade biskop Arne om Stefanus, om hans bekännelse och martyrium, över orden: *Jag ser himlen öppen och Människosonen stå på Guds högra sida* (Apg. 7:56). Han anförde inledningsvis följande:

Är denna bibeltext något att ta fram vid en biskopsvigning? I fornkyrkan sade man, att den som vigs till biskop vigs till lidande för Kristi skull. Man kunde t o m säga att en biskop vigs till martyr. Att vara martyr är att vittna om Kristus. Att förkunna Guds väldiga gärningar i historien och med sitt folk i Kristi kyrka.

Lite längre fram i talet fortsätter biskop Arne:

Vi tackar HERREN för att det, trots avfälliga ledare, ännu finns församlingar i våra nordiska kyrkor där man får fira gudstjänst i Anda och Sanning, där Jesus tros och bekänns. Men i många församlingar får man inte höra om Jesus sådan han är enligt Guds ord. Människorna får inte möta honom som HERREN och Frälsaren. I stället för tro och bekännelse blir det otro och förnekelse. Människor är där som får utan herde. För detta bär biskoparna ansvaret. När de inte tar det ansvaret, får andra ta det. Därför finns Missionsprovinsen. Därför vigs du, Roland, i dag till missionsbiskop. Vi tackar Gud för att han gav dig visshet om att han ville ha dig som biskop och att du därför inte drog dig undan.

Det är naturligt att du bävar inför uppdraget. Du både vet och inte vet vad det kommer att innebära. Den Herren ger en tjänst, ett ämbete, den ger han också kraften. Du känner inte alltid den kraften,

men det är ofta så, att man inte får Guds kraft i förväg, utan just den dag, den stund Herren ser att du behöver den.

Anledningen till att jag lyfter fram detta är inte för att fokusera på mig, min person, mitt ämbete. Nej, men *det profetiska* som biskop Arne, baserat på Guds ord, håller fram. Låt oss ta vara på Ordet, bekänna Jesu namn, följa i Jesu fotspår. Det innebär att vi har samma fokus som Stefanus hade: *Jag ser himlen öppen och Människosonen stå på Guds högra sida*. Den vandringen är korsets väg som mynnar ut i härligheten. Aposteln Petrus framhåller detta på följande sätt:

Gläd er därför, om ni nu en kort tid måste utstå prövningar av olika slag. Äktheten i er tro är långt värdefullare än guld som är förgängligt, fastän det håller provet i eld, och den tron skall visa sig bli till lov, pris och ära, när Jesus Kristus uppenbarar sig. Honom älskar ni utan att ha sett honom, och fastän ni ännu inte ser honom, tror ni på honom och jublar över honom i obeskrivlig, himmelsk glädje, då ni nu är på väg att vinna målet för er tro, era själs frälsning (1 Petr. 1:6–9).

Kära vänner i Missionsprovinsen i Sverige, likaså våra nära vänner i Finland, Norge och Danmark – framtiden är, mitt i mörkret, ljus så länge vi befinner oss på *Segerhjältens sida*. Med tacksamhet och frimodighet tar vi oss an nya utmaningar, går på vår Herres befallning och uppdrag – i förvissning om att Han har all makt och är med sin Kyrka alla dagar intill tidens slut.

Ära vare Fadern och Sonen och den Helige Ande, så som det var av begynnelsen, nu är och skall vara, från evighet till evighet. Amen.

Kristianstad 2013-09-07

+Roland Gustafsson
Missionsbiskop